

ਡਾ. ਬੁਲ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕੁਝ ਗਲਤ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 9 ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਜਕਾਲ ਨੂੰ ਘਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਣਕਿਆਸੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੂਰੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ। ਸਾਡੇ ਦਿਮਾਗ ਲਈ, ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਆਦੇਸ਼, ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।

(11) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਨਾਮ ਦਾਸ ਜੌਹਰ ਵੱਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਲਜ਼ਾਮਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਇਨਕਾਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਿਸਪਾਂਸ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਜਾਂ ਬਦਨਾਮੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, ਸ੍ਰੀ ਹਰਨਾਮ ਦਾਸ ਜੌਹਰ।

(12) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਤੀਸਰੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸੇਵਾ-ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਦਿਖਾ ਕੇ, ਅਤੇ/ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਸਨ।

(13) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਜੇ.ਐਲ.ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

ਲਖਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਾਜਵਾ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1990 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 16161

23 ਜਨਵਰੀ 1992

ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪ੍ਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ (IV of 1992)— S. 36(3)- ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ

ਸਪਲਾਈ—ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ 'ਚ ਅਸਫਲਤਾ—ਨਾ ਸਿਰਫ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਸਗੋਂ S. 36(3) ਦੀਆਂ ਲਾਜ਼ਮੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। - ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਣਵਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ ਈ)

ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ (IV of 1992) -S. 36(3) —ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ — ਵਸਤੂਆਂ—ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ—ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਲਈ ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ - ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36(3) ਦੀ ਪ੍ਰੋਰਣਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰ ਮੈਨ ਨੂੰ ਕਲਾਜ਼ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36(3) ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 38. ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਸ਼ੱਲ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਲਈ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ ਈ)

ਐਚ.ਐਸ ਮਾਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ.

ਟੀਐਸ ਢੀਡਸਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ. ਰਾਜ ਲਈ .

ਜਸਦੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਬੀ.ਐਸ ਵਾਸੂ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ .

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਤਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਸ ਜਿਵੇਂ C WP ਨੰ. '116161, ਅਤੇ?ਈ 15375 1990 ਅਤੇ 1616 ਆਫ 1991 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕਵਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ, ਪਠਾਨਕੋਟ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਟਰੱਸਟ 7 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਤੀਜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। 1990 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 16161 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਖਿਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(2) 1963 ਵਿੱਚ, ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਟਾਊਨ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਇੱਥੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਇਹ ਲਗਭਗ 70 ਏਕੜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸਾਲ 1967 ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੀ.ਡਬਲਿਊ.ਟੀ. ਸਮੇਤ ਨੌਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1975 ਦਾ 1227 ਅਤੇ 1976 ਦਾ 1577 ਨੰਬਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ 28 ਅਗਸਤ 1980 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ / ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੋਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਫੋਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 4127 ਤੋਂ 4136 ਆਫ 1981 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਸਪੈਸ਼ਲ ਲੀਵ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ 19 ਜੁਲਾਈ, 1981 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(3) 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1985 ਨੂੰ, ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਇੱਕ ਮਤਾ ਨੰ: 66 ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ "ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਅਨੁਸਾਰ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਹੇਠਲੇ ਖੇਤਰ ਲਈ ਕੋਈ ਰਸਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਕੀਮ. ਇਸ ਲਈ ਬੰਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋਬਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਅੱਗੇ ਵਿਚਾਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।" ਲੋੜੀਂਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਮਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, 30 ਜਨਵਰੀ, 1987 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-3 'ਤੇ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਵਿਵਾਦਤ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਦੂਜੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਸਫਲ ਰਹੀ।

(4) 6 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਨੂੰ, ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਆਪਣਾ ਤੀਜਾ ਯਤਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਅਤੇ 28 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਕਾਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 9 ਪਾਸ ਕੀਤਾ। ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ 11 ਮਈ, 1989 ਨੂੰ 'ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ' ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਗਭਗ 30 ਜਨਵਰੀ, 1987 ਦੇ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 38 ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 5 ਜੂਨ, 1989 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-9 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਲਈ ਅਗਸਤ 4, 1989 (ਅਨੇਕਚਰ ਪੀ.ਐਲ.) ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 9 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਦੇ ਰੀਮਾਈਂਡਰ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੇ 29 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ; ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। C.WP ਵਿੱਚ. 1990 ਦੇ ਨੰਬਰ 16161, ਪੈਰਾ 9 ਅਤੇ 13(v) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। C.WP ਵਿੱਚ. 1991 ਦੇ ਨੰਬਰ 1616, ਪੈਰਾ 6 ਵਿੱਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2 ਅਗਸਤ, 1989 ਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਰਾਕੇਸ਼ ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ

ਲਿਖਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਤਿੰਨੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(5) ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇ-ਵੱਖਰੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਤਿੰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 36 ਅਧੀਨ ਦੂਸਰਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ, ਟਰੱਸਟ ਜ਼ਮੀਨ ਐਕੁਆਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਲਾਠੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 11 ਮਈ, 1989 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1990 ਦੇ 1990 ਅਤੇ 1616 ਦੇ 1991 ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1990 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 161 ਸੀ 1 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟੇਫੀਏਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਨੋਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਸਨੋਰੀਫਿਰਲਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਜਵਾਨੀਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜੋ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਰਪਨੁਸW bv ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।"*

(7) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਸਲਾਹ ਲਈ। 1990 ਦੇ ਨੰਬਰ 1^37.5 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਪਲਾਟਾਂ 'ਤੇ ਕੀਮਤੀ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ' ■ ਮਾਮੂਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਐਕੁਆਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਹੋਰ p ° mmm ਰੱਖਣ ਲਈ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹਵਾਲਾ ਟੀ.ਐਨ. ਫਿਨ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਲਪਕ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਲਨਬ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕ ਰੰਗੀਨ ਅਭਿਆਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ 4,000 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। Yds ਸਿਰਫ਼ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਆਪਣੇ 2,500 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। ਯਦਸ. ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੱਤਾ ਦੀ ਰੰਗੀਨ ਵਰਤੋਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਸੀ ਕਿ 29 ਜੂਨ, 1990 ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸਕੀਮ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਾ ਲਏ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ ਲੈਪਸ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ।

(8) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36 ਅਤੇ 38 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 36(3) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਕਲਾਜ਼ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅਗਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 36 ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਰੇਕ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਐੱਨ.ਸੀ.ਆਰ.ਓ. ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36(3) ਵਿੱਚ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 38. ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਬੋਝ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਨ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ ਕਿ ਰੈਜ਼- ਪੋਨੈਬਿਲਟੀ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਵਿਚ ਪਹਿਲੇ ਨਰਸਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ 'ਸ਼ੱਲ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚੇਅਰਮੈਨ ਲਈ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮੌਕਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਪਬੰਧ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ .. ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 36 ਦੀ ਧਾਰਾ 3. ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਮੋਟੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 38 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਮੰਗੇ ਗਏ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੋ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸਪਲਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ, ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 36(3) ਸ਼ਾਮਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵੀ।

(9) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ (ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ) 1990 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 16161 ਅਤੇ 1991 ਦੇ 1616 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੁਣਵਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਜਾਂ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੀਮਤੀ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

(10) ਮੇਰੀ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪੂਰੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਬਾਈ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਵੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ 2,500 ਵਰਗ ਮੀਟਰ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਖੇਤਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ। ਯਦਸ. ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ 1990 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰਬਰ 15375 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ C.WP ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਹੀਂ। 1991 ਦਾ 1616 ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(11) ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਕਿਸੇ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ € ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਆਪਹੁਦਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਭਲੇ ਲਈ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਆਪਹੁਦਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਮਕਸਦ ਲਈ 1990 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 15375 ਅਤੇ 1991 ਦੇ 1616 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ "ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ" '... ਸ਼੍ਰੀ ਸਿਬਾਈ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕਿ ਵਿਕਲਪਕ ਜ਼ਮੀਨ ਉਪਲਬਧ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਲਗਭਗ 4,000 ਵਰਗ ਯਦਸ. ਸੰਤ ਆਸ਼ਰਮ ਸਕੂਲ ਦੇ ਦੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪਾਸੇ ਸਥਿਤ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸੜਕ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਟੇਸ. 1 ਅਤੇ 2 ਵਿੱਚ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. 1990 ਦੇ ਨੰਬਰ 15375 ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬਚਤ ਮਕਾਨਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸਿਰਫ਼ ਟਰੱਸਟ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਇੱਕ ਸੜਕ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਾਉਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 250 ਵਰਗ ਦਾ Yds, ਹਰੇਕ. ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਕੀਮ ਵਿੱਚ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਖਵੀਂ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਪਲਾਟ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(12) ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਛੱਡ ਗਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਪਾਲ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੀਟਰ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਤਿੰਨੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਉਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਘਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜਦਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 3 ਨੇ ਇਕ ਕਮਰਾ ਆਦਿ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਲਪਕ ਖੇਤਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਇੱਕ ਸੜਕ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਚੰਗਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(13) ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਸਾਲ 1987 ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਟੈਮਪੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਨੇ ਸਾਲ 1990 ਵਿੱਚ ਇਸ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤਰਕ ਦੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਵਾਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਕਾਰਵਾਈ ਸਿਰਫ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ 'ਅਸਵੀਕਾਰ' ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(14) ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਚੀਮਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਕੀਮ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟਰੱਸਟ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ *ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਸਟਾਫ ਆਫ ਪਨੀਆ (11. ਹੋਵਪਰ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਸੂ ਨੇ ਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2)* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਦਾਇਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ

- (1) 1990 (7) ਪੰਜਾਬ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ 227.
- (2) 1988 PLJ 339.

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥਗੀਣ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸ੍ਰੀ ਚੀਮਾ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(15) viInv ਵਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ; ਉਪਰੋਕਤ ctheV ਵਿੱਚ, I ਲਿਖਤੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, - 29 ਜੂਨ, 1990 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਕੇਸਟਾ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ